La veu de cristall d'Isabel Monar - Mediterráneo - 23/09/2018

La veu de cristall d'Isabel Monar

La soprano valenciana va donar un concert a l'homenatge que la Univestitat Jaume I va retre a Matilde Salvador

La Universitat Jaume I de Castelló va voler retre homenatge a Matilde Salvador, filla predilecta de la ciutat i medalla d'or de la institució docent, en complir-se el primer centenari del seu naixement. Amb bon criteri es va programar un concert d'Isabel Monar acompanyada al piano per Concha Sánchez Ocaña, amb obres de l'homenatjada a les quals van acompanyar altres de Mompou, Vicent Asènci o Cabedo Pérez que, per cert, va assistir al recital.

L'elecció de la soprano valenciana a aquest comentarista se li antulla excel·lent, perquè a banda de les seues qualitats vocals i interpretatives, ha estat una de les cantants que més ha tingut en repertori l'obra de Matilde Salvador, de la qual ha dut a terme diversos enregistraments, amb la total aquiescència de l'autora que sempre va elogiar la limpidesa del seu relat vocal i la delicadesa de la seua dicció. Recordo sobre aquest tema, els comentaris elogiosíssims de la compositora castellonenca en referència a eixes qualitats, en concloure el *Turandot* del Palau de la Música de València de fa gairebé 20 anys, en el qual va encarnar una inoblidable Liu.

L'emissió de la cantant ha guanyat cos en el registre central, mantenint encara la eterei-

MEDITERRÁNEO

Actuació. Concha Sánchez Ocaña i Isabel Monar, durant el concert que van oferir al Paranimf de l'UJI.

tat dels portaments, esfumatures i *pianíssims*, en una versada col·locació en el cap, que fan de les seues versions veritables referents d'elegant meravella. El pas del temps, va fer apuntar un *vibrato* en la seua emissió, que va desaparèixer als pocs minuts del seu recital, deixant la veu límpida i vítria que sempre hem aplaudit que va expressar, amb matisats accents i intencional fraseig *Anhel* i *Petit retaule d'amor*. Així mateix de la compositora homenatjada va deixar penjades en l'ambient de la sala, notes aèries en *Rosa, pompa, riure* i *El riu feliç*, de popular tema líric, basat en poemes de Juan Ramón. Va haver-hi una singular dolçor enamorada amb un prodigi de *mezzovoce* en *Arbole* de Cabedo sobre versos de Lorca.

SEGONA PART

En la segona part va ser especialment sensitiva en *Damunt del teu no mes els flors*, en la qual res va haver d'envejar a les referencials versions de Montserrat Caballé i Victoria de los Ángeles i jovial i radiant en *Jo et presentia*.... En la mateixa línia cal ressenyar la versió de *Cançó*, d'Asencio, castissa i expressiva, i *Roda la mola* responent a un piano ondulant i *arpegiat*. Les *Canciones de nana i desvelo* de Matilde Salvador, complexes de afinació, per la seua harmonització modal, van concedir un panorama d'emissions cristal·lines, inquietuds i fins propòsits operístics, singularment en *Desvetllament de la mare* que va tancar el programa.

Sempre he mantingut la influència de Debussy en els *lieds* de Matilde Salvador i m'alegra que també

> L'elecció de la soprano fou excel·lent per les seues qualitats vocals

així ho estimara la cantant, que va fer ús d'ells per agrair els aplaudiments en la seva particular ofrena a la música castellonenca.

No es pot acabar aquesta crònica sense lloar l'excel·lent labor des del teclat de Concha Sánchez Ocaña i això des dels arpegis inicials d'*Els asfòdels* amb perfum de Manuel de Falla. La pianista va emocionar per l'articulació del seu relat, la pulsació precisa, amb un savi ús del pedal i l'acomodació de la sonoritat i l'accent instrumental a la respiració de la cantant en una simbiosi tan efectiva com a intencional.